

VECHTEN OP DE VECHT

Zaterdag 1 april Vechten op de Vecht een wedstrijd waar velen teams uit het hele land op afkomen. Daar wordt getest hoe men de winter heeft overleefd. Ook wij waren gebrand op een goed resultaat want het is een wedstrijd die meetelt in het landelijk klassement. Ook de onderlingen klassementen spelen een belangrijke rol om in de Hoofdklassen terecht te komen. De dames gingen eerst van start. Het weer was redelijk rond de 15 graden maar wel bewolkt. Voor de roeiers ideale temperatuur. Maar de stuurlieden en toeschouwers keken rijkhalsend uit naar een zonnetje. Wij genoten onderweil van een kopje koffie en lekkere koeken. Willem had weer genoeg meegenomen. De sloep werd ondertussen ook in orde gemaakt.

Nadat de dames waren gefinished zochten de heren hun sloep op en roeide naar de havenkom en verzamelde zich achter de startlijn. Het werd behoorlijk druk in de haven en de kade stond vol met toeschouwers en supporters. De start in de haven en door de 2 sluisjes leverde altijd spektakel op. Menig sloep raakte met een riem of nog slechter de muur van de sluis. Wij startten in de achterhoede van het deelnemersveld. Met ruim 50 sloepen voor ons en een 6 tal sloepen achter ons waren wij eindelijk aan de beurt. Werd nog even spannend want JP had hoge nood en vroeg: hebben we nog tijd? Geef snel het hoosvat? Mooi gezicht: slagroeier op zijn knietjes in de sloep en proberen dat hoosvat vol te pissen. Dat duurde natuurlijk veel te lang want we zetten al een beetje gang naar de sluis waar de tijd werd geklokt. Op het startschip werd al geroepen gaan met die banaan. zenuwachtig trok JP zijn pak weer aan en viel rap in terwijl we de sluis in voeren. Hier moesten we even met 1 boord doorroeien omdat het te smal was. Dit hadden we goed doorgenomen en gingen hier vlekkeloos doorheen. Gelijk weer gang maken voor de 2e sluis waar we ook met 1 boord doorheen moesten. Rustig aan schreeuwde Willem en bakboord niet te hard trekken. Mooi sneden we na de sluis de bocht aan en uit volle kracht trok bakboord de sloep nu rond de paal de Vecht op.

Nu begon de inhaalrace want we waren er op gebrand de Visbyvaarder die voor ons was gestart in te halen. Dit is een topper die in voorgaande jaren vele prijzen voor onze neus heeft weggekaapt. Ook de roeiers van Tiog in de Last of Titanic die achter ons was gestart wilde we zeker voorblijven. Een onderlinge strijd tussen 2 Rotterdamse teams in de Kuikensloepen maakt het wat spannender! De brug bij de feesttent werd keurig gepasseerd en de toeschouwers bij de tent riepen diverse aanmoedigingen naar ons toe. De route over de Vecht met vele mooie woonboten, molens en bochten maakte dat Willen toch enkele malen zijn cameraatje pakte om wat foto's te maken. Maar zodra het spannend werd kreeg de strijd onderling tussen de sloepen de aandacht. Even werd JP zenuwachtig en riep: de Last of Titanic komt dichterbij. Ja, ja zei Willem geruststellend maar we lopen ook onze voorgangers in. Het tempo werd door de slagroeiers iets opgevoerd en de snelheidsmeter werd door hun goed in de gaten gehouden. Willem berekende zijn koers goed en zag dat de Visbyvaarder ook bezig was om de Kuikensloep Dolman in te halen. Zij aan zij haalden ze een voorganger in. De Visbyvaarder kon niet anders dan de buitenbocht nemen en de Dolman dook in het gat aan de binnenzijde. 3 Breed gingen ze door de bocht maar Willem bleef er mooi achter aan de binnenbocht en haalde nu rap de sloepen in en

moest zelf de roeiers dwingen iets in te houden om de goede positie te behouden voor de volgende bocht. De langzamere voorganger werd binnen de honderd meter ingehaald hoewel ze nog tegenstand boden maar gelukkig konden we erop tijd voor duiken want de brug met smalle passage naderde. Willem gaf opdracht om om de beurten te drinken want passeren was niet mogelijk.

Na de brug werd de inhaal race voorgezet terwijl we ook want andere sloepen wisten te passeren. Ook kwamen we de eerste sloepen tegen die aan de terugtocht bezig waren. Tot tweemaal toe gaf dat wat problemen, daar zij 3 breed voeren en wij ook bezig waren met inhalen. Vanuit diverse sloepen werd om ruimte geschreeuwd maar dat lukte niet altijd en enkele riemen tikten dan tegen elkaar. Voor de roeiers komt dat hard aan en je schrikt je rot van de klap. De stuurlieden gaven elkaar de schuld maar vaak komt het dat beide partijen de kortste route willen nemen en dan kom je elkaar tegen. Gelukkig wordt dat vaak in de feesttent opgelost met sorry en een schouderklap. Willem raakte weer van de kook want hij zag zijn kans waar en dook in een gaatje met zicht op de binnenbocht. Hij schreeuwde zich schor en zweepte de roeiers extra op en die trokken de sloep voorbij de 2 Kuikensloepen. Later hoorde Willem van Maarten dat ze met respect of was het angst naar mijn geschreeuw hadden geluisterd. Maar bewonderde mijn lef en het slagen van de gunstige koers. Vlak voor het meertje waar het keerpunt is gecreëerd werd het nog spannend. We pakte nog net een sloep maar de grote sloep uit Utrecht moesten we voor laten gaan want de passage door palen die in het water staan is zo smal dat passeren niet mogelijk is. Daarna gingen we er weer volop tegenaan richting de boei op het meertje die gerond moest worden. Het lukte ons de sloep in te halen maar kregen daarna een geduchte tegenstander de W2 naast ons. Doordat we in de buitenbocht terecht kwamen moesten we de W2 nog even voor ons dulden. Willem moest echt schreeuwen om niet te hard te roeien want we zaten op 20 centimeter van onze tegenstander. De stuurman keek enkele malen zenuwachtig om want hij wist dat we er langs wilden maar het kon nog even niet. De 2e doorgang is nog smaller en de riemen moesten omhoog waarna we er drijvend tussen door voeren.

Hierna begon de strijd opnieuw: de W2 nam de bocht iets te ruim en Willem dook in de binnenbocht voor de volgende boei die gerond moest worden. Hij schreeuwde zijn longen uit zijn lijf en de roeiers gaven alles. Menigeen in een andere sloep zal wel eens gedacht hebben: die sporen niet! De anders zo vriendelijke stuurman gaat in het heets van de strijd helemaal uit zijn dak en vecht zich naar voren met zijn roeiers. Gelukkig gaf de W2 ook iets ruimte want hij zag in dat het ons ging lukken dan kan je beter elkaar helpen dan hinderen. Na de boei gaf de W2 nog even tegenstand maar door nog wat extra kracht liepen we toch uit. De Dikke Bertha voer recht naar de volgende boei waardoor wij genooddaakt waren iets in te houden om na de boei weer gelijk de binnenbocht te nemen. Maar er kwamen ook 2 snelle Whalers opzetten. We passeerde nog 2 sloepen maar kwamen nu in gevecht met één van de Whalers die ons langzaam inhaalde. We voeren nu recht op de brug af met smalle passage door het stuurboords gat. Willem koos eieren voor zijn geld en wilde de andere niet te veel hinderen of klem lopen in het bruggat en liet ze voorbij komen. Even een slok water mannen en daarna er vol tegenaan we gaan in zijn slipstream zitten. De andere Whaler die ook in de buurt kwam

nam de klepopening wat eigenlijk niet mocht en kon zo lekker doorroeien. Doordat wij de binnenbocht hadden konden we ze nog even voorblijven.

Na de volgende bocht begon de strijd met de Ben Vossenaar. De Rotterdammers hielden nu keurig de binnenbocht dus passeren was er even nog niet bij. Na de bocht nam de Ben Vossenaar een recht koers naar de volgende bocht en dwong ons in de buitenbocht. De Whaler naast ons koos voor de binnenbocht waar eigenlijk geen ruimte genoeg was! Bij de bocht begon de stuurman in de Whaler om ruimte te schreeuwen en de stuurman in de Ben Vossenaar raakte lichtelijk in paniek en week ineens naar stuurboord uit. Jammer dat onze vrienden ons even hinderde want enkele riemen van onze sloep raakte de Ben Vossenaar maar we kwamen er gelukkig net voorbij voordat de gang te veel zou teruglopen. De Whaler had duidelijk profeit van deze actie maar wie niet waagt wie niet win moet de stuurman gedacht hebben ook Willem doet dat wel eens! Het laatste stuk was vrij probleemloos, we haalden hier nog onze Amsterdamse roeivrienden, in de Boomsluiter, in. Even zwaaien en een schreeuw naar Martin, ook zo oude rot in het roeiersveld. Net voorbij de molens en de jachthaven werd alles gegeven voor een eindsprint want we wilden een scherpe tijd neerzetten. Kapot kwamen we over de finisch. De speaker zetten ons nog even in het zonnetje door Willem als Hans Kasan te betielen die alles uit zijn hoge hoed tovert en door Ed en Pim een hart onder de riem te steken met hun eerste gevecht op de Vecht.

Na de finish snel naar de oever voor het afzetten van Andre en Willem. Andre pakt de koelbox uit de feesttent voor de roeiers want die lusten wel wat fris en wat te snoepen. Andre stapte daarna op zijn fiets en fietste terug naar Rotterdam. Willem sprongt op zijn vouwfietsje een ging de auto met trailer halen die ver weg stond geparkeerd. De roeiers roeiden ondertussen naar de kraan. Na een half uur wachten waren we aan de beurt en snel daarna stond de sloep op de trailer. Daarna gingen we naar de feesttent want we waren nieuwsgierig naar de uitslag. Gelukkig was het beter weer geworden zodat we ook buiten konden staan. Het was behoorlijk druk en de muziek klonk weer behoorlijk hard en menigeen deinde op de maat mee. Dan kwam de uitslag en die vielt voor ons goed uit: 13e in het Algemeen Klassement, 83 Watt vermogen en 2e plaats in het Kuikenklassement.